

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A TANÁCS 1353/2008/EK RENDELETE

(2008. december 18.)

az Indiából származó pamut jellegű ágyneműk behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 74/2004/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 15. és 19. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Előző vizsgálat és hatályban lévő intézkedések

- (1) A Tanács a 74/2004/EK rendelettel ⁽²⁾ végleges kiegyenlítő vámot vetett ki az Indiából származó, az ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 és az ex 6302 32 90 KN-kód alá tartozó pamut jellegű ágynemű behozatalára. A vámtétel a mintába bekerült egyedi vállalatok esetében 4,4 % és 10,4 % között mozog, az együttműködő vállalatok esetében átlagosan 7,6 % és a maradvány vámtétel 10,4 %-os.

1.2. Részleges időközi felülvizsgálat hivatalból történő megindítása

- (2) A végleges kiegyenlítő vám kivetését követően India kormánya előterjesztette, hogy két támogatási rendszer (a Vámjogosultsági Betétkönyv Rendszer, valamint a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza szerinti jövedelemadó-mentesség) körülményei megváltoztak, és hogy e változások tartós jellegűek. Azzal érvelt, hogy így a támogatás mértéke valószínűsíthetően csökkent, és emiatt a részben ezekre a rendszerekre létrehozott intézkedéseket felül kell vizsgálni.
- (3) A Bizottság megvizsgálta az indiai kormány által benyújtott bizonyítékot, és úgy ítélte meg, hogy ennek alapján

indokolt az alaprendelet 19. cikkének rendelkezései szerinti felülvizsgálat megindítása. A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítéssel ⁽³⁾ hivatalból megindította a hatályban lévő intézkedések hivatalos részleges felülvizsgálatát.

- (4) E részleges időközi felülvizsgálat keretében indított vizsgálat célja, hogy felmérje az olyan vállalatokra vonatkozó meglévő intézkedések folytatásának, megszüntetésének vagy módosításának szükségességét, amelyek az egyik vagy mindkét megváltozottként vélt támogatási rendszer kedvezményeiből részesültek, amennyiben a vizsgálat megindításáról szóló értesítés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban elegendő bizonyíték állt rendelkezésre. Megállapításainak függvényében a vizsgálat azt is felmérné, hogy szükség van-e az eredeti vizsgálatban együttműködő egyéb vállalatokra vonatkozó intézkedések és/vagy az összes többi vállalatra alkalmazandó fennmaradó intézkedés felülvizsgálatára.

1.3. Felülvizsgálati időszak

- (5) A vizsgálat a 2006. október 1-jétől 2007. szeptember 30-ig tartó időszakra (a továbbiakban: a felülvizsgálati időszak) terjedt ki.

1.4. A vizsgálat során érintett felek

- (6) A Bizottság a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról hivatalosan értesítette az indiai kormányt, valamint azokat az előző vizsgálatban együttműködő indiai exportáló gyártókat, akikről megállapítást nyert, hogy részesültek a megváltozottként vélt egy vagy mindkét támogatási rendszer kedvezményeiből, és akiket a részleges időközi felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés

⁽¹⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o.

⁽²⁾ HL L 12., 2004.1.17., 1. o.

⁽³⁾ HL C 230., 2007.10.2., 5. o.

- felsorol, illetve a közösségi iparág képviselőit. Az érdekelt feleknek lehetőségük volt álláspontjuk írásbeli kifejtésére és szóbeli meghallgatás kérésére. A felek által benyújtott írásbeli és szóbeli észrevételeket mérlegelték, és adott esetben figyelembe vették.
- (7) Tekintettel az e felülvizsgálatban érintett felek számára, a támogatás vizsgálatára irányuló mintavételi módszerek igénybevételét az alaprendelet 27. cikkével összhangban javasolták.
- (8) Annak érdekében, hogy a Bizottság az alaprendelet 27. cikkének (2) bekezdése szerint választhasson mintát, az exportőrök és a nevükben eljáró képviselők felkérését kaptak, hogy az eljárás kezdeményezésétől számított három héten belül jelentkezzenek és szolgáltatassanak alapvető információkat kivitelükről és belföldi forgalmukról, bizonyos sajátos támogatási rendszerekről, valamint az összes kapcsolt vállalkozás nevével és tevékenységeiről. Az indiai hatóságokat szintén tájékoztatták.
- (9) Több mint 80 vállalat jelentkezett és szolgáltatott a mintavételhez kért információt. E társaságok a mintavételi időszakban a Közösségbe irányuló indiai kivitel 95 %-át képviselték.
- (10) Tekintettel a vállalatok nagy számára, a Közösségbe irányuló legnagyobb mennyiségű exportot bonyolító 11 exportáló vállalatot és csoportot választottak ki a közösségi iparággal, a Texprocil indiai textilszövetséggel és az indiai kormánnyal egyeztetve.
- (11) A minta a mintavételi időszakban (2006. április 1-jétől 2007. március 31-ig) az érintett termék Indiából EU-ba irányuló összes exportjának 64 %-át képviselte. Az alaprendelet 27. cikkével összhangban a kiválasztott minta a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható legnagyobb reprezentatív exportmennyiséget fedte le.
- (12) Az alaprendelet 27. cikkének (3) bekezdése szerinti egyedi támogatási hányad megállapítására vonatkozó kérelmet négy, a mintában nem szereplő vállalat nyújtott be. Tekintettel azonban a kérelmek és a mintába beválasztott vállalatok nagy számára, a Bizottság úgy vélte, a 27. cikk (3) bekezdése szerinti egyedi vizsgálatok indokolatlan terheléssel járnának, és meggátolnák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését. Így a mintában nem szereplő négy vállalat egyedi különbözet megállapítására vonatkozó kérelmét elutasították.
- (13) A vizsgálat során megállapították, hogy a mintában szereplő két exportáló vállalat két kapcsolt vállalkozása a felülvizsgálati időszak idején az érintett terméket nem állította elő, exportálta vagy értékesítette belföldön. Nem jelezték, hogy a jövőben lenne ilyen szándékuk. A Bizottság ezért úgy döntött, a kapcsolt vállalkozásokat kizárja a mintából és az egyedi támogatási hányadok kiszámításából.
- (14) A mintába fel nem vett társaságok tájékoztatást kaptak, hogy a kivitelükre kiszabott szubvencióellenes vám kiszámítása az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdése szerint történik, azaz nem lépi túl a mintában szereplő társaságokra megállapított kiegyenlíthető támogatások súlyozott átlagát.
- (15) Azokat a társaságokat, amelyek az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül nem jelentkeztek, a Bizottság nem tekintette érdekelt feleknek.
- (16) A mintában szereplő összes indiai exportáló gyártó válaszolt a kérdőívre.
- (17) A Bizottság felkutatott és ellenőrzött minden olyan információt, amelyet a támogatás megállapításához szükségesnek ítélt. Ellenőrző látogatásokra a következő érdekelt felek hivatalaiban, illetve telephelyein került sor:
- India kormánya
- Kereskedelmi Minisztérium, Újdelhi
- Indiai exportáló gyártók
- Anunay Fab. Limited, Ahmedabad
- Brijmohan Purusottamdas, Mumbai and Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai
- Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai
- Intex Exports, Pattex Exports and Sunny Made-ups, Mumbai
- Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise and Texcellence Overseas, Ahmedabad és Mumbai
- Madhu Industries Limited and Madhu International, Ahmedabad
- Mahalaxmi Exports and Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad
- Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai
- Prem Textiles, Indore
- The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., N W Exports Limited and Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai
- Vigneshwara Exports Limited, Mumbai

1.5. Közzététel és az eljárással kapcsolatos észrevételek

- (18) Az indiai kormány és a többi érdekelt fél tájékoztatást kapott azon alapvető tényekről és szempontokról, amelyek alapján javasolni akarták az érvényes vámtételek módosítását és a meglévő intézkedések további alkalmazását. Emellett kellő időt kaptak észrevételeik megtételére. Valamennyi benyújtott dokumentumot és észrevételt az alábbiakban foglaltaknak megfelelően kellően figyelembe vettek.

2. ÉRINTETT TERMÉK

- (19) A felülvizsgálat tárgyát képező termék az Indiából származó tiszta vagy mesterséges szálakkal, illetve lenszállal kevert (amennyiben nem ez van többségben) kevert pamutszálás, fehérített, festett vagy nyomott ágynemű (a továbbiakban: az érintett termék), amely jelenleg az ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 és ex 6302 32 90 KN-kódok alá sorolható be, és ahogy azt az eredeti vizsgálatban meghatározták.

3. TÁMOGATÁSOK

3.1. Bevezetés

- (20) A rendelkezésre álló információ és a Bizottság kérdőíveire adott válaszok alapján az alábbi, állítólag támogatásokat nyújtó rendszereket vizsgálták:

Az eredeti vizsgálat során vizsgált támogatási rendszerek:

1. Vámjogosultsági Betétkönyv (angol rövidítése: DEPB) rendszer
2. Vámmentes feltöltési igazolási (angol rövidítése: DFRC) rendszer/Vámmentes importengedélyezési (angol rövidítése: DFIA) rendszer
3. Exporttámogató tárgyi eszközök (angol rövidítése: EPCG) rendszere
4. Előzetes engedélyezési rendszer (angol rövidítése: ALS)/Előzetes jóváhagyási rendszer (angol rövidítése: AAS)
5. Exportfeldolgozó zónák/Exportorientált egységek (angol rövidítése: EPZ/EOU)
6. Jövedelemadó-mentességi rendszer (angol rövidítése: ITES)

Az eredeti vizsgálat során nem tanulmányozott támogatási rendszerek:

7. Vám-visszatérítési rendszer (angol rövidítése: DDS)
8. Technológia-korszerűsítési alap (angol rövidítése: TUFS) rendszer

9. Exporthitelezési rendszer (szállítás előtt és után) (angol rövidítése: ECS)

- (21) A fenti (1)–(5) bekezdésekben megjelölt rendszerek az 1992. évi külkereskedelmi (fejlesztés és szabályozás) törvényen alapulnak (az 1992. évi 22. sz. törvény), amely 1992. augusztus 7-én lépett hatályba (a továbbiakban: külkereskedelmi törvény). A külkereskedelmi törvény feljogosítja az indiai kormányt, hogy közleményeket bocsásson ki az export- és importpolitikára vonatkozóan. Ezek összegzése a Kereskedelmi Minisztérium által ötévente kiadott és rendszeresen frissített export- és importpolitikai dokumentumokban található. Ebben az esetben felülvizsgálati időszak szempontjából egy export- és importpolitikai dokumentum bír jelentőséggel: a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó ötéves terv (a továbbiakban: a 2004–2009 közötti EXIM-politika). Ezen felül az indiai kormány megállapítja a 2004–2009 közötti EXIM-politikára vonatkozó eljárásokat is, a 2004. szeptember 1. és 2009. március 31. közötti időszakra vonatkozó eljárási kézikönyv I. kötetében (a továbbiakban: a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötete). Az eljárási kézikönyvet ugyancsak rendszeres frissítik.

- (22) A jövedelemadó-mentességi rendszer a jövedelemadóról szóló 1961. évi törvényen alapul, amelyet évente módosít a költségvetésről szóló törvény.

- (23) A vám-visszatérítési rendszer az 1962. évi vámtörvény 75. szakaszán, az 1944. évi jövedéki törvény 37. szakasza (2) bekezdésének xvi. pontján és az 1994. évi költségvetési törvény 93A. és 94. szakaszain alapul. Ez egy új rendszer, amelyet korábban nem tanulmányoztak.

- (24) A technológia-korszerűsítési alap rendszere az indiai kormány Textilipari Minisztériumának határozatán alapul, amely 1999. március 31-én jelent meg India hivatalos lapja I. rendkívüli részének I. szakaszában. Ez egy új rendszer, amelyet korábban nem tanulmányoztak.

- (25) Az exporthitelezési rendszer a banki tevékenység szabályozásáról szóló, 1949. évi törvény 21. és 35A. szakaszán alapul, amelyek lehetővé teszik az Indiai Központi Jegybank számára, hogy az exporthitelek területén a kereskedelmi bankok felé utasítási joggal éljen.

- (26) Az alaprendelet 11. cikkének (10) bekezdésével összhangban a Bizottság további konzultációkra kérte fel az indiai kormányt mind a megváltozott, mind a változatlan, valamint a korábban nem vizsgált rendszerek tekintetében, hogy az állítólagos rendszerekkel kapcsolatban tisztázza a tényleges helyzetet, és kölcsönösen elfogadott megoldást érjen el. E konzultációkat követően, és az adott rendszerekkel kapcsolatos kölcsönösen elfogadott megoldás hiányában, a Bizottság mindezeket a rendszereket belefoglalta a támogatás vizsgálatába.

3.2. Konkrét rendszerek

3.2.1. Vámjogosultsági betétkönyv (DEPB) rendszer

3.2.1.1. J o g a l a p

- (27) A DEPB-rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 4.3. bekezdése és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4. fejezete tartalmazza.

3.2.1.2. J o g o s u l t s á g

- (28) E rendszerre minden gyártó exportőr, illetve kereskedő exportőr jogosult.

3.2.1.3. G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s

- (29) A jogosult exportőr kérelmezhet DEPB-hiteleket, amelyeket a rendszer alapján exportált termékek értékének százalékában határoznak meg. Az indiai hatóságok ilyen DEPB-mértékeket állapítottak meg a legtöbb termék vonatkozásában, beleértve az érintett terméket is. Ezek meghatározása az egységes ráfordítási-kibocsátási normák alapján történik, számításba véve az exporttermékekben lévő alapanyagok vélelmezett importtartalmát és vélelmezett import vámterhét, tekintet nélkül arra, hogy a behozatali vámokat ténylegesen megfizették-e.

- (30) Az e rendszer alapján járó kedvezményekre való jogosultsághoz a vállalatnak exportálnia kell. Az export időpontjában az exportőrnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságoknak, jelezve, hogy az export a DEBP alapján történik. Az áruexport érdekében az indiai vámhatóság – a feladási eljárás során – export-fuvarlevelet állít ki. Ez az okmány igazolja az adott exportra nyújtandó DEBP-hitel összegét, így az exportőr ebben az időpontban tudatában van annak, milyen kedvezményben fog részesülni.

- (31) Amint a vámhatóságok kiállították az export-fuvarlevelet, az indiai kormány rendelkezési joga megszűnik a DEPB-hitel nyújtása felett. A kedvezmény kiszámítására szolgáló érvényes DEPB-mérték az lesz, amit az exportnyilatkozat időpontjában alkalmaznak. A felülvizsgálati időszakban a DEBP-mértékeket szokatlan módon, visszamenőlegesen emelték, növelve az exportra vonatkozó DEBP kedvezményeket 2007. április 1-jétől 2008. július 12-ig. Nem feltételezhető azonban, hogy a DEBP-mértékek visszamenőleges csökkentése a jogbiztonság elve szerint negatív hatósági döntésként megvalósítható lenne. Megállapítható tehát, hogy korlátozott az indiai kormány azon képessége, hogy visszamenőlegesen módosítsa a kedvezmény szintjét.

- (32) A DEPB-hitelek szabadon átruházhatók és a kiállításától számított 12 hónapig érvényesek. A továbbiakban

felhasználhatók a tárgyi eszközök kivételével a korlátozás nélkül importálható termékek behozatala esetén fizetendő vám kifizetésére. Az ilyen hitelek ellenében behozott áruk a belföldi piacon (forgalmi adó megfizetése mellett) értékesíthetők vagy más módon felhasználhatók.

- (33) A DEBP-hitelek iránti kérelmeket elektronikusan kell benyújtani és azok korlátlan számú exportügyletre vonatkozhatnak. A DEBP-hitelek ténylegesen nem határozottak meg szigorú határidőket. A DEBP rendszer kezelésére használt elektronikus rendszer nem zárja ki automatikusan a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.47. fejezetében említett benyújtási határidőn túli exportügyleteket. Továbbá – amint azt a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 9.3. fejezete világosan előírja –, a benyújtási határidők lejárta után beérkező kérelmek minden esetben csekély összegű külön díj (a jogosultság 10 %-a) alkalmazása mellett figyelembe vehetők.

- (34) Míg az eredeti vizsgálati időszakban az érintett termék exportjára vonatkozó DEPB-mérték 8 % volt, a felülvizsgálati időszak elején csak 3,7 %, amely a felülvizsgálati időszak során (2007. július 12-én) 6,7 %-ra módosult, amit – szokatlan módon – a 2007. április 1-jét követő exportokra visszamenőlegesen alkalmaztak.

3.2.1.4. É s z r e v é t e l e k a k ö z z é t é t e l k o r

- (35) Az indiai kormány azt állította, hogy a DEPB-rendszer alkalmazásakor nem került sor túlzott mértékű vámelengedésre, és azzal érvelt, hogy ily módon a rendszer nem nyújtott kiegyenlíthető támogatást. Ezt az érvet visszautasították a (38) preambulumbekzdés következtetési fénnyében, miszerint az említett rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja, valamint I. melléletének i. pontja, II. és III. mellélete értelmében nem tekinthető megengedhető visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszernek. Ebből következően a be nem szedett vám teljes összege kiegyenlíthető.

3.2.1.5. K ö v e t k e z t e t é s

- (36) A DEPB-rendszer támogatást valósít meg az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében. A DEPB-hitel az indiai kormány pénzügyi hozzájárulását jelenti, mivel a hitelt végső soron behozatali vámok kiegyenlítésére veszik igénybe, ezzel csökkentve az indiai kormány egyébként esedékes vámbevételét. Emellett a DEBP-hitel kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel javítja likviditását.

- (37) A DEPB-rendszer jogilag egyértelműen exportteljesítmény függvénye, és így az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.
- (38) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám visszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. A rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, a II. mellékletben (a vám visszatérítés fogalom meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény fogalom meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportort semmi sem kötelezi a vámmentesen importált árunak a gyártási folyamatban való tényleges felhasználására, és a hitel összegének kiszámítása nem a ténylegesen felhasznált alapanyagokhoz viszonyítva történik. Ezen túlmenően nem működik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exporttermék gyártási folyamatában, és hogy sor került-e túlzott mértékű behozatali vám fizetésére az alaprendelet I. melléklete i. pontja, valamint II. és III. melléklete szerint. Végül egy exportőr attól függetlenül jogosult a DEPB-támogatásokra, hogy egyáltalán importál-e alapanyagot. Az előny megszerzéséhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen exportálja a termékeket, annak igazolása nélkül, hogy bármely alapanyag importból származik. Így még azon exportőrök is jogosultak a DEPB-rendszer szerinti kedvezményre, akik minden alapanyagukat belföldön szerzik be, és egyáltalán nem importálnak alapanyagként felhasználható árut.
- 3.2.1.6. A támogatás összegének kiszámítása
- (39) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével és 5. cikkével összhangban a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett által élvezett és a felülvizsgálati időszak alatt feltárt kedvezmény mértékének megfelelően állapították meg. Ebben a vonatkozásban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor az exportügylet e rendszer alapján valósult meg. Így az exportügylet pillanatában az indiai kormány kötelezően lemond a vámról, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóság kiadja az exportfuvarlevelet – ami többek között megjelöli az adott exportügyletre nyújtandó DEPB-hitel összegét – megszűnik az indiai kormány rendelkezési joga a támogatás megadása felett. Ezenfelül az együttműködő exportáló gyártók a DEPB-hiteleket az eredmény elszámolás elve alapján az exportügylet időszakában befolyt bevételként könyvelték el.
- (40) A kulcsok visszamenőleges növelése hatásának figyelembevétele céljából a 2007. április 1. és július 12. közötti exportokra elkönyvelt DEPB-hitel értékét szükség szerint növelték, mivel az indiai kormány által nyújtott hitel kézhezvételekor a tényleges kedvezmény, amelyre a vállalatok jogosultak lesznek magasabb, mint az export idején hivatalosan igényelt összeg.
- (41) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a támogatás összegének mint számlálónak a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre a hitelek közül levonták. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (42) Számos, a DEPB működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelemszerűen kiigazították.
- (43) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, az érintett terméken kívül más termékek exportja által képzett DEPB-hitel is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető DEPB-hitel összegének megállapításakor. A DEPB-rendszer egyébként nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a DEPB-hitelek felhasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Épp ellenkezőleg, a DEPB-hitelek szabadon átruházhatók, akár el is adhatók és felhasználhatók bármely, korlátozás nélkül behozható árucikk behozatalára (az érintett termék behozatalból származó anyagai ebbe a kategóriába tartoznak), kivéve a tárgyi eszközöket. Következésképpen az érintett termék részesülhet valamennyi DEPB-hitel képződéséből.
- (44) A mintában szereplők közül öt társaságnak származott gazdasági előnye a DEPB rendszerből a felülvizsgálati időszak alatt. Ezek a társaságok 0,15 %-tól 3,96 %-ig terjedő támogatási hányadokhoz jutottak.
- 3.2.2. Vámmentes importengedélyezési (DFIA) rendszer/Vámmentes újrafeltöltési igazolási (DFRC) rendszer
- 3.2.2.1. Jogalap
- (45) A DFIA részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 4. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4. fejezete tartalmazza. A rendszert 2006. május 1-jén vezették be, és azt a DFRC rendszert váltotta fel, amelyet az eredeti rendelet kiegyenlített.
- 3.2.2.2. Jogosultság
- (46) A DFIA-t kereskedő exportőröknek vagy gyártó exportőröknek adják ki az exportra szánt áruk gyártásához felhasznált alapanyagok alapvámoktól, kiegészítő vámoktól, oktatási illetéktől, dömpingellenes vámtól és védővámotól – ha vannak ilyenek – mentes behozatalához.

3.2.2.3. Gyakorlati végrehajtás

- (47) A DFIA egy olyan, exportot megelőző és exportot követő rendszer, amely lehetővé teszi az egységes ráfordítási-kibocsátási normák szerint meghatározott áruk importját, amelyeket azonban – átruházható DFIA esetén – nem feltétlenül kell az exportált termék gyártásához felhasználni.
- (48) A DFIA csak azon alapanyagok importjára vonatkozik, amelyek az egységes ráfordítási-kibocsátási normák előírásainak eleget tesznek. Az importjogosultság az egységes kibocsátási-ráfordítási normákban említett mennyiségre és értékre korlátozódik, de kérésre ezt a regionális hatóságok felülvizsgálhatják.
- (49) Az exportkötelezettségre 20 %-os minimum értéknövelési követelmény vonatkozik. Az export lebonyolítható a DFIA engedély reményében, amely esetben az importjogosultságot az ideiglenes export arányában állapítják meg.
- (50) Az exportkötelezettség teljesítése után az exportőr igényelheti a DFIA engedély átruházhatóságát, ami a gyakorlatban a vámmentes importengedély piaci értékesítésnek jóváhagyását jelenti.

3.2.2.4. Észrevételek a közzétételkor

- (51) Az indiai kormány és a Texprocil azt állították, hogy a DFRC törvényes helyettesítő visszatérítési rendszer, mivel az exporttermékekben használt felhasználandó anyagok újrafeltöltését biztosítja, és ésszerű, hatékony, valamint az Indiában általánosan elfogadott kereskedelmi gyakorlaton alapul. Mivel a mennyiség, minőség, valamint a műszaki jellemzők és specifikációk megegyeznek az exporttermékekben használt felhasználandó anyagokkal, a rendszer az indiai kormány és a Texprocil véleménye szerint a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (ASCM) szerint a rendszer megengedett. A Texprocil és az indiai kormány további érvelése szerint annak értékelésekor, hogy törvényes helyettesítő vám-visszatérítési rendszerről van-e szó, a lényeges feltélt annak figyelembevétele jelenti, hogy mit hoznak be, és nem az, hogy ki végzi a behozatalt. Azzal is érveltek, hogy ami a kormányt illeti, az semmilyen további gazdasági előnyt nem nyújtott. További új bizonyítékokat viszont nem nyújtottak be ezen érvek alátámasztásaként, így ezeket az érveket visszautasították az (52)–(55) preambulumbekzdés megállapításai fényében, miszerint az említett rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja, valamint I. mellékletének i. pontja, II. és III. melléklete értelmében nem tekinthető megengedhető visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszernek. Ebből következően a gazdasági előny teljes összege kiegyenlíthető.

3.2.2.5. Következtetés

- (52) Bár a korábban kiegyenlített DFRC rendszerhez képest van néhány eltérés az új DFIA rendszer alkalmazásában,

az új DFIA-t a DFRC rendszer folytatásának kell tekinteni, mivel átveszi a DFRC fő elemeit.

- (53) Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében mind a DFRC, mind a DFIA támogatásnak minősül, azaz vissza nem térítendő támogatás formájában nyújtott pénzügyi hozzájárulás. Pénzeszközök közvetlen átruházásával járnak, mivel eladhatók és készpénzzé alakíthatók, illetve felhasználhatók importvámok ellentételezésére, amelynek következtében az indiai kormány egyébként öt megillető bevételtől esik el. Emellett a DFRC és a DFIA kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel javítja likviditását.
- (54) A DFRC és a DFIA is jogilag az exportteljesítménytől függ, és ennélfogva az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.
- (55) Ezenkívül az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében egyik rendszer sem tekinthető megengedhető vámvisszatérítési rendszernek, illetve helyettesítő vámkedvezmény rendszernek. Nem felelnek meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalom meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény fogalom meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Különösen: i. megengedik az olyan alapanyagok importköltségeinek utólagos megtérítését vagy visszatérítését, amelyeket egy más termék előállításához használnak fel; ii. nem működik ellenőrzési rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy az exportált termék előállításához felhasználnak-e alapanyagokat, és ha igen, melyeket, illetve hogy keletkezett-e túlzott mértékű előny az alaprendelet I. melléklete i. pontja, valamint a II. és III. melléklete értelmében és iii. az igazolások/engedélyek átruházhatósága azt jelenti, hogy egy DFRC-ben vagy DFIA-ban részesülő exportőrt semmi nem kötelezi arra, hogy az igazolást ténylegesen felhasználja alapanyagok behozatalához.

3.2.2.6. A támogatás összegének kiszámítása

- (56) A kedvezmény megállapításakor figyelembe vették, hogy szemben a DEPB-vel a DFRC és DFIA engedélyeknek nincs képzett értéke vagy hitelhányada. Az engedély a behozatalra engedélyezett alapanyagok teljes mennyiségét és az ilyen importok maximális teljes CIF-értékét tünteti fel. Következésképpen a kedvezmény az export időpontjában nem ismert, és csak akkor határozható meg és számolható el a könyvekben, amikor az engedélyt importra felhasználják vagy eladják.
- (57) Ezért azokban az esetekben, amikor az engedélyeket importra használták fel, a vállalatok haszna az elengedett importvámok összege alapján számítják ki. Azokban az esetekben, amikor az engedélyeket átruházták (értékesítették), a hasznot az ilyen értékesítésből a felülvizsgálati időszak alatt befolyó bevétel alapján számították ki.

- (58) A vizsgálat megállapította, hogy öt – a DFRC és/vagy DFIA keretében exportáló – vállalat értékesítette engedélyt/igazolását harmadik feleknek.
- (59) Egy exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az egyik DFI engedélyt helyettesítő vámkedvezményként használta fel és az adott engedély alapján nem részesült túlzott mértékű importvám-elengedésben. A vizsgálat megállapította, hogy az adott engedély szerinti import- és exportmennyiségek nem merültek ki, valamint az engedélyt még nem zárták le és nem ellenőrizték az EXIM-politikában előírt szabályok szerint. Következésképpen és figyelembe véve az (55) preambulumbekzdés megállapításait, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a vállalat nem tudta bizonyítani, hogy az engedély keretében nem történt túlzott mértékű elengedés. Ezért az engedély alapján bonyolított importon megtakarított vám teljes összege támogatásnak minősül, és így az igényt elutasították.
- (60) Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján a támogatás összegének mint számlálónak a kiszámításához a támogatás megszerzése érdekében szükségszerűen felmerült díjakat indokolt kérésre levonták a kedvezményekből. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (61) Számos, a DFRC/DFIA működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelemszerűen kiigazították.
- (62) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, az érintett terméken kívül más termékek exportja által képzett DFRC/DFIA-hitelt is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető gazdasági előny összegének megállapításakor. A DFRC/DFIA-rendszer nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a DEPB-hitelek felhasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Épp ellenkezőleg, a DEPB-hitelek szabadon átruházhatók, akár el is adhatók és felhasználhatók bármely, korlátozás nélkül behozható árucikk behozatalára (az érintett termék behozatalból származó anyagai ebbe a kategóriába tartoznak), kivéve a tárgyi eszközöket. Következésképpen az érintett termék részesülhet a DFRC/DFIA működése során keletkezett valamennyi gazdasági előnyből.
- (63) A mintában négy társaságnak származott gazdasági előnye ezekből a rendszerekből a felülvizsgálati időszak alatt. Ezek a társaságok 0,09 %-tól 2,03 %-ig terjedő támogatási hányadokhoz jutottak.
- 3.2.3. *Exportot támogató tárgyi eszközök (EPCG) rendszere*
- 3.2.3.1. *Jogalap*
- (64) Az EPCG rendszer részletes leírását a 2004–2009-es EXIM-politika 5. fejezete és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 5. fejezete tartalmazza.
- 3.2.3.2. *Jogosultság*
- (65) E rendszerre a támogató gyártókhöz és szolgáltatókhoz „kötött” gyártó exportőrök és kereskedő exportőrök jogosultak.
- 3.2.3.3. *Gyakorlati végrehajtás*
- (66) Exportkötelezettség előírása mellett az indiai kormány – kérelemre és díjfizetés ellenében – EPCG-engedélyt állít ki. Ez az engedély lehetővé teszi a vállalat számára, hogy csökkentett vámtétellel importáljon (új, és 2003 áprilisa óta legfeljebb 10 éves korú használt) tárgyi eszközöket. 2000. március 31-ig ténylegesen (egy 10 %-os pótdíjat tartalmazó) 11 %-os vámtételt, a nagy értékű behozatalok esetében pedig nulla százalékos vámtételt kellett alkalmazni. 2000 áprilisától a rendszer 5 %-os vámtételcsökkentést biztosított a keretében importált tárgyi eszközök mindegyikére. Az exportkötelezettség teljesítése érdekében az importált tárgyi eszközöket meghatározott időszak alatt meghatározott mennyiségű exporttermék előállítására kell felhasználni. 2008. május 9-én, azaz a felülvizsgálati időszakon kívül az indiai kormány bejelentette, hogy az EPCG keretében bonyolított importra fizetendő vámot 3 %-ra mérsékelte.
- (67) Az EPCG-engedély tulajdonosa a tárgyi eszközöket belföldi forrásból is beszerezheti. Ebben az esetben az EPCG-engedély tulajdonosa kérelmezi EPCG-engedélye érvénytelenítését. A tárgyi eszközök érvénytelenítő levélben meghatározott belföldi gyártója jogosulttá válik a kváziexport-kedvezményre, valamint az ilyen tárgyi eszközök gyártásához szükséges összetevők vámmentes behozatalával biztosított gazdasági előnyre is. A tárgyi eszközök belföldi beszerzése tekintetében azonban az EPCG-engedély tulajdonosa által fizetendő jövedéki adó visszatéríthető vagy elengedhető. Az EPCG-engedély tulajdonosa továbbra is köteles teljesíteni az exportkötelezettséget, amelyet az importált áruk FOB-értékén megtakarított, számított vámról történő hivatkozással állapítanak meg.
- 3.2.3.4. *Észrevételek a közzétételkor*
- (68) Az indiai kormány azzal érvelt, hogy nem merült fel gazdasági előny olyan esetekben, amikor az EPCG-engedély birtokosa kérelmezi EPCG-engedélyének érvénytelenítését és a tárgyi eszközeit belföldön szerzi be, mivel nem adtak ki ennek megfelelően az ilyen beszerzések jövedéki adójának megfizetése alóli mentességet nyújtó kormányrendeletet. Az indiai kormány ugyanakkor azt is megerősítette, hogy bizonyos körülmények mellett az EPCG-engedély birtokosa beszerezhet tárgyi eszközöket jövedéki adó fizetése nélkül is, pl. olyan esetekben, amikor ezt az adót nem a Központi Hozzáadottérték-adó

(CENVAT) hitelrendszerében számolják el. Ezen túlmenően a tárgyi eszközök belföldi beszállítója ilyen esetben jogosult adókedvezményekre, amelyek hatása meg fog jelenni a leszállított eszközök árában. Mivel ez olyan gazdasági előny, amelyet a kivitel feltételével lehet megkapni, és mivel nincs változás az EPCG-engedély birtokosának kiviteli kötelezettségeit illetően az engedély érvénytelenítése esetében, úgy tekintették, hogy az érvelest vissza kell utasítani és a korábbi megállapítások érvényben maradnak.

3.2.3.5. Következtetés

- (69) Az EPCG-rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A vámcsökkentés vagy – a belföldi beszerzés esetében – az adóvisszatérítés, illetve az adómentesség az indiai kormány részéről pénzügyi hozzájárulást jelent, mivel ez az engedmény csökkenti az indiai kormány egyébként esedékes bevételét.
- (70) Ezen túlmenően a vámcsökkentés kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel az import vonatkozásában megtakarított vám javítja likviditását. A vámvisszatérítés/elengedés esetében a jövedéki adó visszatérítése vagy az alóla való mentesítés kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel a tárgyi eszközök beszerzésén megtakarított vámok javítják likviditását.
- (71) Továbbá az EPCG-rendszer jogilag az exportteljesítmény függvénye, mivel exportkötelezettség vállalása nélkül ilyen engedélyek nem szerezhetők. A rendszer ezért az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak minősül.
- (72) Ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók elengedésének, vámvisszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény rendszernek. A tárgyi eszközök nem tartoznak az ilyen megengedhető rendszerek hatálya alá, amint azt az alaprendelet I. mellékletének h) és i) pontja meghatározza, mivel azokat nem használják fel az exportált termékek előállítása során. Az előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók elengedése esetében megjegyzendő, hogy az exportőrök nem lennének jogosultak ugyanerre az elengedésre, ha nem állna fenn exportkötelezettségük.

3.2.3.6. A támogatás összegének kiszámítása

- (73) A támogatás összegét az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban az importált tárgyi eszközök vonatkozásában meg nem fizetett vám vagy adott esetben a belföldön beszerzett áruk után meg nem fizetett/visszatérített jövedéki adó összege alapján számították ki oly módon, hogy az összeget egy olyan időszakra osztották fel arányosan, amely megfelel az ilyen tárgyi eszközökre alkalmazott szokásos értékcsökkenési időszaknak. Az elfogadott gyakorlattal összhangban a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, így

kiszámított összeget az adott időszakbeli kamat hozzáadásával kiigazították, hogy idővel tükrözze a kedvezmény teljes értékét. Erre a célra a felülvizsgálati időszak alatt Indiában érvényes kereskedelmi kamatláb megfelelőnek tűnt. A számlálóként szolgáló támogatási összeg úgy keletkezett, hogy az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás elnyeréséhez szükségszerűen felmerült díjakat levonták a fenti összegből. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével és 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban e támogatási összeget a felülvizsgálati időszak alatti exportforgalomhoz megfelelő nevezőként rendelték hozzá, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.

- (74) Számos, az EPCG működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelemszerűen kiigazították.
- (75) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, az érintett terméken kívül más termékek exportja következtében keletkező, EPCG-ből származó gazdasági előnyt is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető gazdasági előny összegének megállapításakor. Az EPCG nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a gazdasági előny kihasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Következésképpen az érintett termék részesülhet az EPCG működése során keletkezett valamennyi gazdasági előnyből.
- (76) A vizsgálati időszak alatt a mintában szereplők közül négy vállalat jutott előnyhöz e rendszer keretében, ahol a támogatási hányadok 1,45 %-ig terjedtek, míg egy vállalatnál a támogatás elhanyagolhatóan bizonyult.

3.2.4. Előzetes engedélyezési rendszer (ALS)/Előzetes jóváhagyási rendszer (AAS)

3.2.4.1. Jogalap

- (77) A rendszer részletes leírása a 2004–2009 közötti EXIM-politika 4.1.1–4.1.14. bekezdésében és a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.1–4.30. fejezetében található. Az előző felülvizsgálat során ennek a rendszernek az elnevezése „Előzetes engedélyezési rendszer” volt, amely a jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vám kivételéhez vezetett.

3.2.4.2. Jogosultság

- (78) Az AAS hat alrendszerből áll, amelyek részletesebb ismertetése a (79) preambulumbekkezdésben található. Ezen alrendszerek többek között a jogosultság hatókörét illetően is eltérőek. A tényleges exportra szóló AAS-re és az éves igényre szóló AAS-re a támogató gyártókhöz „kötött” gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak. A végső exportőr részére szállító gyártó exportőrök köztes szállításaik vonatkozásában jogosultak

AAS-re. Azok a fővállalkozók, amelyek a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. bekezdésében említett „kváziexport” kategóriák, mint például az exportorientált egységek beszállítói, jogosultak a kváziexportra vonatkozó AAS-re. Végül a gyártó exportőrök közbelső beszállítói az előzetes felszabadítási megbízásra (Advance Release Order, a továbbiakban: ARO), valamint a fedezett belföldi akkreditívra vonatkozó alrendszer alapján „kváziexport” után járó kedvezményekre jogosultak.

3.2.4.3. Gyakorlati végrehajtás

(79) Előzetes engedélyek a következőkre állíthatók ki:

Tényleges (fizikai) export: Ez a fő alrendszer. Az alapanyagok vámmentes behozatalát teszi lehetővé egy meghatározott exporttermék gyártásához. A „fizikai” jelző ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy az exportterméknek ténylegesen el kell hagynia India területét. Az engedély meghatározza az importtámogatást és az exportkötelezettséget, beleértve az exporttermék fajtáját is.

Éves igény: Az ilyen engedély nem egy adott exporttermékhez, hanem egy szélesebb termékcsoporthoz (például vegyi és kapcsolódó termékek) kapcsolódik. Az engedély jogosultja – a múltbeli exportteljesítménye alapján megállapított értékhatárig – vámmentesen hozhat be bármely alapanyagot az adott termékcsoporthoz tartozó bármely termék gyártásához. Az adott termékcsoporthoz tartozó és az említett vámmentes alapanyag felhasználásával gyártott bármely terméket exportálhatja.

Közbelső szállítások: Ez az alrendszer azokat az eseteket fedi le, amikor két gyártó szándékozik ugyanazt az exportterméket gyártani, és felosztják a gyártási folyamatot. A gyártó exportőr állítja elő a köztes terméket. Az alapanyagokat vámmentesen hozhatja be, és e célból igénybe veheti az AAS-t a közbelső szállításokra. A végső exportőr fejezi be a gyártást, és köteles a befejezett terméket exportálni.

Kváziexport: Ez az alrendszer lehetővé teszi a fővállalkozó számára, hogy a 2004–2009-es EXIM-politika 8.2. szakaszának b)–f), valamint g), i) és j) pontjában említett vevő-kategóriák részére „kváziexportként” értékesített áruk előállításához szükséges alapanyagokat vámmentesen importálja. India kormánya szerint a kváziexport azokra az ügyletekre vonatkozik, amelyekben a szállított áruk nem hagyják el az országot. Számos szállítási kategóriát tekintenek kváziexportnak, feltéve hogy az árut Indiában állítják elő. Ide tartozik például az exportorientált egységek vagy a különleges gazdasági övezetben található vállalatok számára történő áruszállítás.

Előzetes felszabadítási megbízás (ARO): Az előzetes engedély jogosultjának, amennyiben közvetlen behozatal helyett belföldi forrásból kíván alapanyagot beszerezni, lehetősége van arra, hogy azt az ARO-k ellenében szerezzé be. Ilyen esetekben az előzetes engedélyeket

ARO-ként érvényesítik, és a bennük meghatározott tételek szállításakor átruházzák azt a szállítóra. Az ARO átruházása a belföldi szállítót a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében meghatározott kváziexportkedvezményekre (azaz közbelső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére) jogosítja fel. Az ARO-rendszer az adókat és vámokat a szállítónak téríti vissza, ahelyett, hogy ezeket vámvisszatérítés/visszafizetés formájában a végső exportőrnek térítené vissza. Az adók/vámok visszatérítése a belföldi alapanyagokra és az importált alapanyagokra egyaránt igénybe vehető.

Fedezett belföldi akkreditív: Ez az alrendszer szintén az előzetes engedély jogosultja részére történő belföldi szállításokra terjed ki. Az előzetes engedély jogosultja kérheti valamely banktól belföldi akkreditív belföldi szállító javára történő megnyitását. Az engedélyt a bank közvetlen behozatalra kizárólag a behozatal helyett belföldről beszerzett cikkek értéke és mennyisége tekintetében érvényteleníti. A belföldi szállító jogosult lesz a 2004–2009-es EXIM-politika 8.3. bekezdésében említett kváziexport kedvezményekre (azaz közbelső szállításra/kváziexportra szóló AAS-re, kváziexport-visszatérítésre, valamint a végső jövedéki adó visszatérítésére).

(80) Megállapítást nyert, hogy a felülvizsgálati időszakban két együttműködő exportőr az érintett termékhez kapcsolódó két fenti alrendszer – azaz i. az ALS/AAS keretében bonyolított tényleges export és ii. az ALS keretében bonyolított köztes szállítások – alapján szerzett eredményeket. Ezért volt nem szükséges a fennmaradó alrendszerek kiegyenlíthetőségét megállapítani.

(81) A jelenleg hatályos végleges kiegyenlítő vám bevezetését követően az indiai kormány módosította az ALS-re/AAS-re vonatkozó ellenőrzési rendszert. Az indiai hatóságok általi ellenőrzési célokra az előzetes engedély jogosultja – meghatározott formátumban – jogilag köteles fenntartani „a vámmentesen importált/belföldön beszerzett áruk fogyasztásának és felhasználásának valóságú és megfelelő nyilvántartását” (a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.26., 4.30. fejezete és 23. függeléke), azaz tényleges fogyasztási nyilvántartást. Ezt a nyilvántartást külső okleveles könyvvizsgálónak/kontrollernek kell ellenőriznie, aki olyan igazolást ad ki, amely megállapítja, hogy megtörtént az előírt nyilvántartások és megfelelő jegyzetek vizsgálata, továbbá a 23. függelék alapján szolgáltatott információk minden tekintetben valóságosak és helyesek. Mindazonáltal a fent említett rendelkezések csak a 2005. május 13-án vagy azt követően kiállított előzetes engedélyekre alkalmazandók. Az ezen időpont előtt kiállított valamennyi előzetes engedély esetén az engedélyek jogosultjainak a korábban alkalmazandó ellenőrzési rendelkezéseket kell követniük, azaz valóságú és megfelelően nyilvántartásba kell venniük az import-árúk engedélynek megfelelő fogyasztását és felhasználását, a 18. függelékben (a 2002–2007-es eljárási kézikönyv I. kötetének 4.30. fejezetében és 18. függelékében) megadott formátumban.

(82) A felülvizsgálati időszakban a mintában szereplők közül két exportáló gyártó által igénybe vett alrendszerek – azaz a tényleges export és a köztes szállítások – tekintetében az indiai kormány rögzíti mind az importkedvezmény, mind az exportkötelezettség mennyiségét és értékét, és azokat dokumentálja az engedélyen. Ezen felül az import és export lebonyolításakor az indiai tisztviselőknek fel kell vezetniük az engedélyre a megfelelő ügyleteket. Az e rendszer keretében engedélyezett import mennyiségét India kormánya határozza meg egységes ráfordítási-kibocsátási normák alapján. Az egységes ráfordítási-kibocsátási normák a legtöbb termék vonatkozásában léteznek, beleértve az érintett terméket is, azokat a 2004–2009-es eljárási kézikönyv II. kötetében tették közzé.

(83) Az importált alapanyagok nem átruházhatók, és azokat az exporttermék előállításához kell felhasználni. Az exportkötelezettséget az engedély kiállításától számított, előírt időkereten belül kell teljesíteni (ez 24 hónap, ami két alkalommal meghosszabbítható, egyenként 6 hónapra).

3.2.4.4. Észrevételek a közzétételkor

(84) India kormánya azt állította, hogy rendelkezett a rendszerre vonatkozó saját ellenőrző eljárásokkal, a 2004–2009-es eljárási kézikönyv I. kötetének 23. függeléke szerint, és nem került sor túlzott mértékű vámenegedésre az ALS/AAS alkalmazása során. A kormány azzal érvelt, hogy ily módon a rendszer nem nyújtott kiegyenlíthető támogatást. További új bizonyítékokat azonban nem nyújtottak be ezen érvek alátámasztásaként, így ezeket az érveket visszautasították azon megállapítások fényében, miszerint egyik alrendszer sem tekinthető megengedhető visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszernek az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. pontja, valamint II. és III. melléklete értelmében, mivel nem volt megfelelő ellenőrzési rendszer.

(85) Ezen túlmenően az alaprendelet II. melléklete II. részének (5) pontja, valamint III. melléklete II. részének (3) pontja szerint, mivel kiderült, hogy nem volt megfelelő ellenőrzési rendszer, ezt kiválthatja az exportáló ország által elvégzett kiegészítő vizsgálat annak bizonyítása érdekében, vajon fennállt-e többletfizetés. Mivel ilyen vizsgálatokat az ellenőrző látogatások előtt nem végeztek, továbbá nem bizonyították, hogy nem került sor többletfizetésre, az érveket elvetették.

3.2.4.5. Következtetés

(86) A behozatali vámok alóli mentesség az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatásnak minősül, azaz az indiai kormány olyan pénzügyi hozzájárulásának, amely az exportörököt előnyben részesítette.

(87) Ezen túlmenően a fizikai exportra vonatkozó ALS/AAS és a köztes szállításra vonatkozó ALS jogilag egyértelműen az exportteljesítmény függvénye, és ennél fogva az

alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek tekintendő. Exportkötelezettség vállalása nélkül a vállalatok e rendszerek alapján nem juthatnak kedvezményekhez.

(88) A jelen esetben tárgyalt két alrendszer – azaz az ALS/AAS tényleges export és köztes szállításra vonatkozó ALS – közül az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében egyik sem tekinthető megengedhető vámvisszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezményrendszernek. Nem felelnek meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletben (a visszatérítés fogalom meghatározása és szabályai), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény fogalom meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak.

(89) Ami az AAS-t igénybe vevő exportáló gyártót illeti, a vizsgálat megállapította, hogy az indiai hatóságok által előírt új ellenőrzési követelményeket a gyakorlatban még nem próbálták ki, mivel az ellenőrzés időpontjáig még nem zárultak le az engedélyek, és ezért azokat nem ellenőrizték az EXIM-politika által előírt szabályok szerint. Ezért a vállalat nem tudta bizonyítani, hogy az adott engedély keretében nem történt túlzott mértékű elengedés. Ezért az engedély alapján bonyolított importon megtakarított vám teljes összege támogatásnak minősül.

(90) Az indiai kormány nem alkalmazta hatékonyan ellenőrzési rendszerét, illetve eljárásait annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termékhez használták-e fel, és milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja, és a helyettesítő vámkedvezményrendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az egységes ráfordítási-kibocsátási normák önmagukban nem tekinthetők a tényleges felhasználás ellenőrzési rendszerének, mivel a különböző egységes ráfordítási-kibocsátási normák szerinti mennyiségekre vonatkozó engedélyek alapján importált vámentes alapanyagokat az adott exporttermék vonatkozásában ugyanazon gyártási eljárásban keverik. Az ilyen eljárástípus nem teszi lehetővé az indiai kormány számára, hogy kellő pontossággal ellenőrizze az exportra történő gyártás során felhasznált alapanyagok mennyiségét, valamint azt, hogy melyik egységes ráfordítási-kibocsátási normára vonatkozó teljesítménymutató alapján kell azokat összevetni.

(91) Ezen túlmenően a megfelelően vezetett tényleges felhasználási nyilvántartáson alapuló hatékony ellenőrzést az indiai kormány vagy nem végezte el, vagy még nem fejezte be. Ezenkívül az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában, bár hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja).

(92) Ez a két alrendszer tehát kiegyenlíthető.

- 3.2.4.6. A támogatás összegének kiszámítása
- (93) Megengedett vámvisszatérítési rendszer, illetve helyettesítő vámkedvezményrendszer hiányában a kiegyenlíthető kedvezmény a szokásosan az alapanyagok behozatalakor fizetendő behozatali vámok teljes összegének elengedése. E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet nem csak a „túlzott mértékű” vámelengedés kiegyenlítéséről rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint I. mellékletének i) pontja értelmében csak a túlzott mértékű vámelengedés egyenlíthető ki, feltéve hogy az alaprendelet II. és III. mellékletében foglalt feltételek teljesülnek. Ezek a feltételek azonban a jelen esetben nem teljesültek. Tehát a megfelelő nyomon követési eljárás hiányának megállapítása esetén a visszatérítési rendszerekre vonatkozó fenti kivételt nem kell alkalmazni, és inkább a ki nem fizetett vámok (a kiesett bevétel) mennyiségének kiegyenlítésével kapcsolatos szokásos szabályt kell alkalmazni, nem pedig szándékos túlzott mértékű vámelengedést. Az alaprendelet II. mellékletének II. részében és III. mellékletének II. részében foglaltaknak megfelelően nem a vizsgálatot folytató hatóságra hárul a szóban forgó túlzott mértékű elengedés kiszámítása. Épp ellenkezőleg, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja szerint csak kellő bizonyítékot kell megállapítani valamely állítólagos ellenőrzési rendszer megfelelőségének cáfolására.
- (94) A támogatás összege a felülvizsgálati időszak során az érintett termékre alkalmazott két alrendszer keretében importált anyagokra elengedett behozatali vámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban, a támogatás elnyeréséhez szükséges felmerült díjakat indokolt kérésre levonták a támogatás összegéből. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget az érintett termék felülvizsgálati időszak alatti exportforgalmához megfelelő nevezőként rendelték hozzá, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (95) Számos, az ALS/AAS működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelemszerűen kiigazították.
- (96) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, még az érintett terméken kívül más termékek exportja következtében keletkező ALS/AAS rendszerből származó gazdasági előnyt is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető gazdasági előny összegének megállapításakor. Az ALS/AAS nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a gazdasági előny kihasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Következésképpen az érintett termék részesülhet az ALS/AAS működése során keletkezett valamennyi gazdasági előnyből.
- (97) A mintában szereplők közül két vállalat részesült ALS-ben vagy AAS-ben, ahol a kedvezmény mértéke 0,17 %-tól 1,74 %-ig terjedt.
- 3.2.5. Exportfeldolgozó Zónák/Exportorientált Egységek (EPZ-k/EOU-k)
- (98) Megállapították, hogy egyetlen együttműködő exportáló gyártó sem található egy SEZS-ben vagy EPZS-ben, vagy rendelkezik EOU státusszal. Ezért nem ítélték szükségesnek, hogy e vizsgálatban tovább elemezzék ezt a rendszert.
- 3.2.6. Jövedelemadó-mentességi rendszer (ITES)
- (99) E rendszer keretében az exportőrök az exportértékesítésből származó nyereség után fizetendő jövedelemadó alóli részleges mentességben részesülhetnek. E mentesség jogalapját a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza állapította meg.
- (100) Ezt a rendelkezést a 2005–2006-os értékelési évtől (azaz a 2004. április 1-jétől 2005. március 31-ig tartó pénzügyi évtől) eltörölték, és így a jövedelemadó-törvény 80. HHC szakasza 2004. március 31. után semmilyen kedvezményt nem biztosít. A felülvizsgálati időszak során e rendszer keretében egyetlen együttműködő exportáló gyártó sem részesült kedvezményben. Ezért nem ítélték szükségesnek, hogy e vizsgálatban tovább elemezzék ezt a rendszert.
- 3.2.7. Vámvisszatérítési rendszer (DDS)
- 3.2.7.1. Jogalap
- (101) A rendszer az 1962. évi vámtörvény 75. szakaszán, az 1944. évi jövedéki törvény 37. szakasza (2) bekezdésének xvi. pontján és az 1994. évi költségvetési törvény 93A. és 94. szakaszán alapul.
- 3.2.7.2. Jogosultság
- (102) E rendszer igénybevételére bármely exportőr jogosult.
- 3.2.7.3. Gyakorlati végrehajtás
- (103) Az indiai kormány a vámvisszatérítések mértékének két fajtáját állapította meg, azaz a „teljes ágazati” mértéket, amelyet átalányösszeg alapján alkalmaznak egy adott termék összes exportőrére és a „márka” mértéket, amelyeket a „teljes ágazati” mérték alá nem tartozó termékekre alkalmaznak vállalatonként. Az érintett termékre az első típus (a teljes ágazati mérték) vonatkozik.

- (104) A teljes ágazati visszatérítési mértéket a rendszer keretében exportált termékek értékének százalékában számítják ki. Az indiai hatóságok különböző termékek, így az érintett termék vonatkozásában is megállapítottak ilyen teljes ágazati visszatérítési mértékeket. Meghatározásuk az exporttermék gyártási folyamata során használt árukra és szolgáltatásokra felszámított feltételezett közvetett adók és importterhek alapján (importvám, jövedéki adó, szolgáltatási adó stb.) történik, ideértve az alapanyagok gyártásához használt árukra és szolgáltatásokra kivetett feltételezett közvetett adókat és importterheket, függetlenül attól, hogy ezeket az adók ténylegesen megfizették-e vagy sem. A DDS összegére egységenkénti exporttermékre vonatkozó maximális értékhatár vonatkozik. Amennyiben a vállalat e vámok egy részét vissza tudja igényelni a CENVAT rendszerből, akkor a visszatérítés mértéke alacsonyabb.
- (105) A felülvizsgálati időszak során az érintett termékre vonatkozó vámvisszatérítési mértékeket többször módosították. 2007. április 1-jéig terméktípustól függően a vonatkozó mérték 6,4 és 6,9 % között, 2007. szeptember 1-jéig 9,1 % és 9,8 % között volt. 2007. december 13-án – a felülvizsgálati időszak vége után – a visszatérítés mértékét 10,1 % és 10,3 % közötti mértékűre emelték, és az emelést visszamenőleges hatállyal alkalmazták a 2007. szeptember 1-jét követő, azaz a felülvizsgálati időszakon belüli importokra.
- (106) Ahhoz, hogy a vállalat jogosult legyen az e rendszer alapján járó kedvezményekre, exportálnia kell. Az export időpontjában az exportőrnek nyilatkoznia kell az indiai hatóságok felé arról, hogy az export a DDS alapján történik. Az áruexport érdekében az indiai vámhatóság – a feladási eljárás során – export-fuvarlevelet állít ki. Ez a dokumentum többek között feltünteti az adott exportügyletre nyújtandó DDS összegét. Az exportőr ekkor még ismeri a kedvezmény mértékét, amelyben részesülni fog és azt követelésként számolja el könyveiben. Amint a vámhatóságok kiállították az export-fuvarlevelet, az indiai kormány nem mérlegelheti a DDS megadását. A kedvezmény kiszámítására szolgáló, vonatkozó DDS-mérték általában az, amely az exportnyilatkozat megtételekor érvényben volt. A vizsgálati időszak során a visszatérítés mértékét visszamenőlegesen megemelték, amit a támogatási összeg kiszámításakor figyelembe vettek.
- (108) Azzal is érveltek, hogy a DDS nem függött exportteljesítménytől, mivel az e rendszerből származó előny nem kapcsolódott az exportőr által teljesített kivitel mennyiségéhez. Ezt az érvelést vissza kell utasítani, mivel a DDS-ből származó gazdasági előnyre csak akkor lehet igényt tartani, ha az árukat exportálták, ami elégséges az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában szereplő exportfüggőségi kritérium teljesítéséhez. E következtetés fényében nem szükséges elemezni azt az érvet, miszerint a DDS nem egyedi az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében.
- (109) Az indiai kormány beadványa szerint a DDS az alaprendeletben foglaltakkal összeegyeztethető visszatérítési rendszer, a teljes ágazatra vonatkozó visszatérítési ráta meghatározásának eljárása ésszerű volt, hatékony és az exportáló országban általánosan elfogadott kereskedelmi gyakorlaton alapult a II. melléklet II. részének (4) és a III. melléklet II. részének (2) pontja szerint. Amint azt a fenti (104) preambulumbekkezdés is kifejti, ez az eljárás magában foglalta a gyártási folyamat során használt alapanyagok, az importterhek és a közvetett adók teljes ágazatra vonatkozó becslését. Ez az eljárás azonban nem volt elég pontos még az indiai kormány beadványa szerint sem. Valójában az indiai kormány megerősítette, hogy átlagolási műveletre is sor került, ami azt is magával vonná, hogy a tényleges visszatérítés meghaladja a ténylegesen kifizetett vámok összegét. Ezen túlmenően az indiai kormány nem végzett további vizsgálatokat a ténylegesen érintett alapanyagokra vonatkozóan, holott erre egyébként szükség lenne ténylegesen alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában (II. melléklet II. részének (5) pontja, valamint III. melléklet II. részének (3) pontja), illetve azt sem bizonyította, hogy nem került sor túlzott mértékű vámelengedésre. Az alaprendeletben meghatározott mintavételi eljárásokkal vont állítólagos párhuzamoknak nincs jelentősége, mivel azok világosan a szubvencióellenes vizsgálatra hivatkoznak és nem képezik a II. és III. mellékletben lefektetett kritériumok részét. Következésképpen az érvet vissza kell utasítani.
- (110) A beadványok szerint az a tény, hogy a DDS-be az indiai kormány nem foglalta bele az Indiában fizetendő valamennyi közvetett adót, hanem csak a központi közvetett adókat, nem enged arra következtetni, hogy túlzott mértékű vámvisszatérítés esete állna fenn. Ezt az érvet vissza kell utasítani, mivel a II. melléklet II. részének (4) pontja, valamint a III. melléklet II. részének (2) pontja szerint a túlzott mértékű vámvisszatérítést különös szubvenció rendszer keretén belül kell értékelni.

3.2.7.4. Észrevételek a közzétételkor

- (107) Több fél azzal érvelt, hogy a DDS nem kiegyenlíthető ebben a vizsgálatban, mivel nem említették kifejezetten a vizsgálat kezdetén kiküldött szubvencióellenes kérdőívben. Ezt az érvet a következők miatt kell visszautasítani. E felülvizsgálat célja a megindításról szóló értesítés szerint azon „szubvenció mértékének meghatározása”, amely az érintett terméket exportáló gyártóknak gazdasági előnyt nyújtott, azaz magába foglalja az indiai kormány által működtetett valamennyi támogatási rendszert.

3.2.7.5. Következtetés

- (111) A DDS az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 2. cikkének (2) bekezdése értelmében támogatást nyújt. A vámvisszatérítés összege megegyezik a kormány által elengedett bevétellel, amelyet egyébként beszedtek és az indiai kormánynak befizettek volna. Emellett az exportra vonatkozó DDS kedvezményt juttat az exportőrnek, mivel javítja likviditását.

- (112) A DDS jogilag az exportteljesítmény függvénye, és így az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján egyedi és kiegyenlíthető támogatásnak tekintendő.
- (113) Az eljárásban érintett több fél érvelt azzal, hogy a DDS egy olyan visszatérítési rendszer, amely összeegyeztethető az alaprendelet rendelkezéseivel, és ezért az annak keretében nyújtott kedvezmény nem kiegyenlíthető.
- (114) A vizsgálat megállapította, hogy ez a rendszer az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók elengedésének, vámvisszatérítési rendszernek vagy helyettesítő vámkedvezmény rendszernek. Nem felel meg az alaprendelet I. melléklete h) és i) pontjában, a II. mellékletben (az alapanyagok felhasználására vonatkozó iránymutatások), valamint a III. mellékletben (a helyettesítő vámkedvezmény rendszer fogalom meghatározása és szabályai) megállapított szigorú szabályoknak. Az exportőrt semmi sem kötelezi arra, hogy i. nyilvántartást vezessen az importált/belföldön beszerzett áruk vagy igénybevett szolgáltatások után megfizetett vámokról és adókról, vagy hogy ii. a gyártási folyamat során ténylegesen felhasználja ezeket az árukat és szolgáltatásokat, és iii. a visszatérítés összegét nem az exportőr által ténylegesen felhasznált alapanyag és a ténylegesen megfizetett vámok és adók alapján számítják.
- (115) Ezenkívül nem működik rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exporttermék gyártási folyamatában, vagy hogy sor került-e túlzott mértékű visszatérítésre a belföldi közvetett adók vonatkozásában az alaprendelet I. melléklete h) pontja, valamint II. melléklete, illetve az importvámok vonatkozásában az alaprendelet I. melléklete i) pontja, illetve II. és III. melléklete értelmében.
- (116) Végül egy exportőr attól függetlenül jogosult a DDS által biztosított kedvezményekre, hogy egyáltalán importál-e vagy belföldi forrásból beszerez-e alapanyagokat, és hogy megfizette-e az ezeket a beszerzéseket terhelő vámokat vagy adókat. A kedvezmény megszerzéséhez az exportőrnek elegendő egyszerűen árut exportálni és nem kell bizonyítania, hogy behozott-e bármilyen alapanyagot vagy belföldön beszerzett-e bármilyen alapanyagot vagy szolgáltatást, és hogy az importvámokat vagy a belföldi közvetett adókat megfizette-e. Következésképpen a visszatérítés mértékében nincs különbség attól függően, hogy a vállalat maga felel-e az alapanyag és az érintett termék előállításának összes fázisáért, vagy csak egyszerűen egy exportáló kereskedő.
- 3.2.7.6. A támogatás összegének kiszámítása
- (117) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével és 5. cikkével összhangban a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezett által élvezett és a felülvizsgálati időszak alatt feltárt kedvezmény mértékének megfelelően állapították meg. Ebben a vonatkozásban a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kedvezményezett akkor jutott hozzá a kedvezményhez, amikor az exportügylet e rendszer alapján valósult meg. Attól a pillanattól kezdve az indiai kormány köteles az érintett exportőröknek kifizetni a visszatérítést, ami az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Amint a vámhatóság kiadja az export-fuvarlevelet – amely többek között megjelöli az adott exportügyletre nyújtandó DDS összegét – az indiai kormány rendelkezési joga megszűnik a támogatás megadása felett. Ezenfelül az együttműködő exportáló gyártók a DDS-t az eredmény elszámolás elve alapján az exportügylet időszakában befolyt bevételként könyvelték el.
- (118) A támogatási mértékek visszamenőleges növelése hatásának figyelembevétele céljából a 2007. szeptember 1. és 30. közötti exportokra elkönyvelt DDS hitel értékét szükség szerint növelték, mivel az indiai kormány által nyújtott tényleges kedvezmény, amelyre a vállalatok jogosultak lesznek magasabb, mint az export idején hivatalosan igényelt összeg.
- (119) Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatási összeget vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (120) A mintában szereplők közül hét vállalat nyújtott be kifogást azzal, hogy ugyan részesültek a DDS-ben, esetükben nem merült fel túlzott mértékű visszatérítés, mivel az általuk megfizetett adók vagy importvámok meghaladták a visszatérítési összegeket. A Bizottság ezen kifogások elutasításáról döntött. A (111) és a (115) preambulumbekezdés megállapítja, hogy az indiai kormány nem rendelkezett megfelelő, az alaprendelet I., II. és III. mellékletében meghatározott ellenőrzési rendszerrel. A vizsgálat kimutatta továbbá, hogy a vállalatok nem vezettek felhasználási nyilvántartást vagy bármilyen más belső jelentési rendszert az esetleges túlzott mértékű visszatérítések elszámolása céljából. Ilyen jelentéseket a vállalatok a felülvizsgálati látogatások során állítottak össze, és azok többnyire a vállalatok által általában fizetett adókat tartalmazzák.
- (121) Engedélyezett visszatérítési vagy helyettesítő visszatérítési rendszer hiányában a kiegyenlíthető gazdasági előny a DDS rendszerében megvalósított visszatérítés teljes összege. Ellentétben az indiai kormány, a Texprocil és néhány exportőr által a közzétételkor tett észrevételeivel, az alaprendelet nem csak a „többletvisszatérítésről” rendelkezik. Az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint I. mellékletének i) pontja értelmében csak többletvisszatérítést lehet kiegyenlíteni, amennyiben az alaprendelet II. és III. mellékletében szereplő feltételek teljesülnek. Ezek a feltételek azonban ebben az esetben nem teljesültek. Ily módon a megfelelő ellenőrző eljárás kialakítása hiányában a fenti, visszatérítési rendszerre vonatkozó kivétel nem alkalmazható és a visszatérítés összegének kiegyenlítésére vonatkozó rendes

szabály alkalmazandó, nem pedig valamely más, bizonyítandó többletvisszatérítésre vonatkozó szabály. Ahogy azt az alaprendelet II. mellékletének II. része, valamint III. mellékletének II. része rögzíti, nem a vizsgálatot végző hatóságot terheli az ilyen többletvisszatérítés kiszámításának a terhe. Épp ellenkezőleg, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében a hatóság feladata mindössze arra szorítkozik, hogy megállapítsa az állítólagos ellenőrzési rendszer megfelelését cáfoló elégséges bizonyítékot. Ezen túlmenően megjegyzendő, hogy ténylegesen alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában szükséges, hogy az indiai hatóságok rendszeres időközönként kiegészítő vizsgálatot végezzenek, azaz rendes körülmények között a kiegyenlítő vám tárgyában folytatott vizsgálat szűrőpróba szerinti ellenőrzése előtt.

- (122) Ellentétben bizonyos exportáló gyártók beadványaival, még az érintett terméken kívül más termékek exportja következtében keletkező DDS-rendszerből származó gazdasági előnyt is figyelembe kell venni a kiegyenlíthető gazdasági előny összegének megállapításakor. A DDS nem támaszt olyan kötelezettséget, amely a gazdasági előny kihasználását az adott termékhez kapcsolódó, a termék előállításához szükséges anyagok vámmentes behozatalára korlátozná. Következésképpen az érintett termék részesülhet a DDS működése során keletkezett valamennyi gazdasági előnyből.
- (123) A mintában szereplő valamennyi társaságnak származott gazdasági előnye a DDS-rendszerből a felülvizsgálati időszak alatt. Ezek a társaságok 1,45 %-tól 7,57 %-ig terjedő támogatási hányadokhoz jutottak.

3.2.8. Technológia-korszerűsítési alap rendszer (TUFs)

3.2.8.1. J o g a l a p

- (124) A TUFs-t az indiai kormány Textilipari Minisztériumának határozatával vezették be, amely India hivatalos közlönye I. rendkívüli részének I. szakaszában jelent meg 1999. március 31-én (a továbbiakban: határozat). A rendszer érvényességét az 1999. április 1-jétől 2004. március 31-ig terjedő időszakra hagyták jóvá. Ezt először 2007. március 31-ig módosították, majd ismét meghosszabbították a felülvizsgálati időszak végéig.

3.2.8.2. J o g o s u l t s á g

- (125) E rendszer keretében a gyapotfeldolgozó, textil és juta ágazatok meglévő és új gyártói jogosultak kedvezményekre.

3.2.8.3. G y a k o r l a t i v é g r e h a j t á s

- (126) A rendszer célja, hogy támogatást nyújtson a textil- és jutaipar technológiájának korszerűsítéséhez, ideértve a

rost-, fonal-, szövet-, ruházati és konfekciógyártási egységeket. A rendszer különböző fajtájú támogatásokról rendelkezik tőketámogatás, kamattámogatás vagy a devizahitelek árfolyam-ingadozásainak fedezése formájában. A rendszerben szereplő programok különbséget tesznek a textil- és jutaágazatok, valamint a gépi és kézi szövésközött. A TUFs a következő programokat tartalmazza:

- a) a rúpiában nyújtott rögzített futamidejű hitelekre a hitelintézet által felszámított szokásos kamat 5 %-ának visszatérítése;
- b) az árfolyam-ingadozások 5 %-os fedezése (kamat és tőke) a devizahitelek alapkamatából; vagy
- c) 15 %-os hitelhez kapcsolódó tőketámogatás a textil- és jutaszektorban; vagy
- d) 20 %-os hitelhez kapcsolódó tőketámogatás a gépi szövő ágazatban; vagy
- e) 5 %-os kamat-visszatérítés plusz 10 %-os tőketámogatás bizonyos feldolgozó gépekre; és
- f) 25 %-os tőketámogatás új gépek és berendezések vásárlására a szövést megelőző és szövést követő műveletekre, kézi szövéstre/kézi szövéskorszerűsítésére, tesztelő és minőségellenőrzési berendezésekre, kézi szövő gyártóegységekre.

- (127) A vizsgálat megállapította, hogy a mintában szereplő vállalatok közül kettő részesült támogatásban a TUFs keretében az érintett termék gyártására használt gép vásárlásához. Ezek a vállalatok a kamat-visszatérítéses hiteleket (a) program) és a feldolgozó gépre vonatkozó 10 %-os tőketámogatást 5 %-os kamat-visszatérítéssel kombinálva (e) program) vették igénybe.

- (128) A határozat tartalmazza azon géptípusok listáját, amelyek megvásárlását a TUFs keretében támogatják. A TUFs szerinti támogatás megszerzéséhez a vállalatok a kereskedelmi bankokhoz vagy más hitelintézetekhez fordulnak, amelyek saját, a hitelfelvevők hitelképességének független vizsgálata alapján nyújtanak hiteleket a vállalatoknak. Amennyiben a hitelfelvevő a rendszer szerint jogosult kamattámogatásra, a kereskedelmi bankok az igényt a „csomóponti ügynökségnek” továbbítják, amely ezt követően felszabadítja a támogatás összegét az érintett kereskedelmi banknak. Végül a kereskedelmi bankok az így kapott összeget jóváírják a hitelfelvevő számláján. A csomóponti ügynökségek az indiai kormány Textilipari Minisztériumától kapnak visszatérítést. Az indiai kormány a szükséges forrásokat negyedévente bocsátja a csomóponti ügynökségek rendelkezésére.

3.2.8.4. Észrevételek a közzétételkor

- (129) E rendszerre vonatkozóan az érdekelt felektől nem érkeztek észrevételek.

3.2.8.5. Következtetés

- (130) A 2. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja rendelkezéseinek értelmében a TUFSS támogatásnak minősül, mivel az vissza nem térítendő támogatás formájában a kormány által nyújtott közvetlen pénzeszköz-átadással jár. A támogatás a gépvásárlás finanszírozási és kamatköltségének csökkentésével biztosít gazdasági előnyt.
- (131) A támogatás az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek, és ezért kiegyenlíthetőnek minősül, mivel azt konkrétan egy iparágnak vagy iparág-csoportnak nyújtják, ideértve az érintett termék gyártását is.

3.2.8.6. A támogatás összegének kiszámítása

- (132) Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a tőketámogatás összegét a kedvezményezett vállalatok által a megvásárolt gépen megtakarított összeg alapján számították ki oly módon, hogy az összeget egy olyan időszakra osztották fel arányosan, amely megfelel az ilyen tárgyi eszközökre alkalmazott szokásos értékcsökkenési időszaknak. Az elfogadott gyakorlattal összhangban a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető, az így kiszámított összeget az adott időszakbeli kamat hozzáadásával kiigazították, hogy idővel tükrözze a kedvezmény teljes értékét. Erre a célra a felülvizsgálati időszak alatt Indiában érvényes kereskedelmi kamatláb megfelelőnek tűnt. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatást vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes textilforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatást nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (133) Az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban a kamattámogatást a vizsgálati időszak alatt az érintett vállalatoknak az adott gépek megvásárlására felvett kereskedelmi hitelekre fizetett kamatokhoz kapcsolódóan ténylegesen visszafizetett összeg alapján számították ki. Az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban ezt a támogatást vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes textilforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatást nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (134) A mintában két társaságnak származott gazdasági előnye ebből a rendszerből a vizsgálati időszak alatt. Ezek a társaságok 0,01 %-tól 0,31 %-ig terjedő támogatási hányadokhoz jutottak.

3.2.9. Exporthitelezési rendszer (szállítás előtt és szállítás után) (ECS)

3.2.9.1. Jogalap

- (135) A rendszert az Indiai Központi Jegybank a „Master Circular IECED No. 02/04.02.02/2006-07” (devizában nyújtott exporthitel), a „Master Circular IECED No. 01/04.02.02/2006-0” (rúpiában nyújtott exporthitel) és a „Master Circular DBOD.DIR(Exp.)No.01/04.02.02/2007-08” (a rúpiában és a devizában nyújtott exporthitelre összevonva) című körrendeletében ismerteti részletesen, amelyet a felülvizsgálati időszakban valamennyi indiai kereskedelmi banknak címzett. A körrendeleteket rendszeresen felülvizsgálják és frissítik.

3.2.9.2. Jogosultság

- (136) E rendszerre a gyártó exportőrök és a kereskedő exportőrök jogosultak.

3.2.9.3. Gyakorlati végrehajtás

- (137) E rendszer keretében az Indiai Központi Jegybank a kereskedelmi bankok által az exportőröknek az exporthitelek vonatkozásában felszámítható kötelező maximális kamatlábat állapít meg indiai rúpiában és devizában egyaránt. Az ECS két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitelrendszerből („csomagolási hitel”), amely a kivitel előtt az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hiteleket foglalja magában, illetve a szállítás utáni exporthitelrendszerből, amely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. Az Indiai Központi Jegybank továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhitelállományuk meghatározott részét exportfinanszírozásra fordítsák.
- (138) Az Indiai Központi Jegybank körrendeleteinek eredményeként az exportőrök kedvezményes kamatláb mellett részesülhetnek exporthitelekben a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek”) képest, amelyek kamatlábat egyedül a piaci feltételek határozzák meg.

3.2.9.4. Észrevételek a közzétételkor

- (139) Az indiai kormány azt állította, hogy az ECS tekintetében a Bizottság elmulasztotta a rendszernek a kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (ASCM) I. mellékletének k) pontjában foglalt rendelkezései fényében történő vizsgálatát, és azzal érvelt, hogy a – mind indiai rúpiában, mind külföldi devizában nyújtott – exporthitelek nem voltak kiegyenlíthetőek, különösen mivel a külföldi devizában nyújtott kölcsönök esetében a bankoknak lehetősége nyílt „nemzetközileg versenyképes rátákon” venni fel kölcsönt.

- (140) Szükséges megjegyezni, hogy a (135) preambulumbekedésben hivatkozott exporthitel-rendszerek nem tartoznak a kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás (ASCM) I. mellékletének k) pontja hatálya alá, mivel rendes körülmények között csak a kétéves vagy hosszabb időtartamú exportfinanszírozás tekinthető „exporthitelnek” az említett rendelkezés értelmében, mivel az OECD államilag támogatott exporthitelre vonatkozó iránymutatásról szóló megállapodása ezt a meghatározást alkalmazza. Ennélfogva ezt az érvet vissza kell utasítani.

3.2.9.5. Következtetés

- (141) Az Indiai Központi Jegybank (135) preambulumbekedésben említett körrendeletei által az ECS-hitelek vonatkozásában megállapított kedvezményes kamatok révén az exportőr kamatköltségei csökkenhetnek a pusztán a piaci feltételek által szabályozott hitelköltségekhez képest és ebben az esetben az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében kedvezményben részesíti az adott exportőrt. Az exportfinanszírozás önmagában nem biztonságosabb, mint a belföldi finanszírozás. Valójában általában kockázatosabbnak ítélik meg és egy bizonyos hitelre előírt biztosíték mértéke – a finanszírozás tárgyától függetlenül – tisztán az adott kereskedelmi bank kereskedelmi döntése. A különböző bankok kamatláb eltérései az Indiai Központi Jegybank által alkalmazott módszer eredménye, amely minden egyes kereskedelmi bankra egyedi maximális hitelkamatlábát szab meg. Emellett a kereskedelmi bankok nem kötelesek továbbadni az exportfinanszírozási hitelt felvevőknek a devizában nyújtott exporthitelre vonatkozó előnyösebb kamatlábát.
- (142) Annak ellenére, hogy az ECS keretében biztosított kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja iv. alpontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak tekintendő. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a támogatás létrehozása sem az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja iv. alpontja, sem pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás értelmében nem jár költséggel az államháztartás számára, pl. a kereskedelmi bankok kamatvesztésének indiai kormány általi megtérítésével, hanem a támogatáshoz csupán kormányzati rendelkezésre van szükség, amely előírja az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában ismertetett feladatok végrehajtását. Az Indiai Központi Jegybank államháztartási szerv, és ezért az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdésében rögzített fogalom meghatározás értelmében „kormányzatnak” minősül. Az intézmény 100 %-ban állami tulajdon, közérdekű, pl. monetáris politikai célokat szolgál, és vezetőségét az indiai kormány nevezi ki. Az Indiai Központi Jegybank magánjogi szervek felett rendelkezik, mivel a kereskedelmi bankokat bizonyos feltételek betartására kötelezi, többek között arra, hogy a jegybank körrendeleteinek rendelkezései értelmében az exporthitelek vonatkozásában kamatplafont alkalmazzanak, illetve a jegybank rendelkezéseinek megfelelően nettó bankhitelek bizonyos részét exportfinanszírozásra fordítsák. Ez az utasítás arra kötelezi a kereskedelmi bankokat, hogy ellássák az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pont-

jának i. alpontjában említett feladatokat, ez esetben hitel nyújtásnak kedvezményes exportfinanszírozás formájában. A pénzeszközök meghatározott feltételek szerinti, hitelek formájában megvalósuló ilyen közvetlen átutalása rendes körülmények között a kormány feladata lenne, és ez a gyakorlat az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében ténylegesen nem különbözik a kormányok által követett szokásos gyakorlattól.

- (143) Ez a támogatás egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok csak exportügyletek finanszírozására vehetők igénybe, és ezért az exportteljesítmény függvényei az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint.

3.2.9.6. A támogatás összegének kiszámítása

- (144) A támogatás összegének kiszámítására annak a különbségnek az alapján került sor, amely a felülvizsgálati időszak során igénybe vett exporthitelek után fizetett kamat, és azon összeg között jelentkezik, amelyet abban az esetben kellett volna megfizetni, ha a szokásos kereskedelmi hitelekre vonatkozó kamatlábát alkalmazták volna. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a felülvizsgálati időszak alatti teljes exportforgalomra, mint megfelelő nevezőre, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye és azt nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított mennyiségek alapján nyújtották.
- (145) Számos, az ECS működése során keletkezett gazdasági előny kiszámításának részleteire vonatkozó észrevétel érkezett. Amennyiben ezek megalapozottnak bizonyultak, a számításokat értelem szerűen kiigazították.
- (146) A vizsgálati időszak alatt a mintában szereplő valamennyi vállalat és csoport támogatást szerzett e rendszer keretében, ahol a támogatások 1,05 %-ig terjedtek, míg egy vállalatnál a támogatás elhanyagolhatóan bizonyult.

3.3. A kiegyenlíthető támogatások összege

- (147) A kiegyenlíthető támogatások összege az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban, értékben kifejezve, a vizsgált exportáló gyártók tekintetében 5,2 % és 9,7 % közötti volt.
- (148) Az alaprendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban a mintában nem szereplő együttműködő társaságok támogatási hányada a mintában szereplő együttműködő társaságokra megállapított támogatási hányad súlyozott átlaga alapján 7,7 %. Tekintettel arra, hogy India esetében az együttműködés mértéke összességében magas (95 %) volt, a fennmaradó támogatási hányadot az összes többi társaság esetében a Bizottság a legmagasabb, azaz 9,7 %-os egyedi hányaddal jellemzett társaság szintjével azonos szinten állapította meg.

Támogatási rendszer → Vállalat/Csoport ↓	DEPBS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZs/EOUs	ITES	ECS	DDS	TUFS	Összesen
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd.	3,96 %						nem jelentős	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd.	0,5 %	0,09 %	nem jelentős	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

- (149) Az alaprendelet 19. cikkének rendelkezéseivel és a részleges időközi felülvizsgálatnak a vizsgálat megindításáról szóló értesítés 3. pontjában megállapított indokaival összhangban megállapítást nyert, hogy az együttműködő gyártók tekintetében a támogatási szint megváltozott, ezért a 74/2004/EK rendelet által kivetett kiegyenlítő vám mértékét ennek megfelelően módosítani kell.
- (150) A jelenleg érvényes végleges vám a kiegyenlítési hányadok alapján került megállapításra, mivel a kár kiküszöbölésének szintje magasabb volt. Mivel az e felülvizsgálat során megállapított támogatási hányadok sem haladták meg a kár kiküszöbölésének szintjét, az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban a vámokat a támogatási hányadok alapján határozták meg.
- (151) A Pasupati Fabrics vállalat – amely nem képezte e felülvizsgálat részét – támogatási hányada az eredeti vizsgálatban megállapított szinten maradt, mivel a vállalat olyan támogatási rendszert vesz igénybe, amelyet e vizsgálat nem vizsgált.

- (152) Azon vállalatokat, amelyekről megállapítást nyert, hogy kapcsolt vállalkozások, a vámbeszedés céljából egyetlen jogi személyként (csoportként) tekintették, és ezért rájuk ugyanazt a kiegyenlítő vámot alkalmazták. A megfelelő súlyozáshoz azt a mennyiséget használták fel, amit ezek a csoportok a felülvizsgálati időszak alatt az érintett termékből exportáltak.
- (153) A mintában szereplő Prem Textiles vállalat által a felülvizsgálat során szolgáltatott információ szerint a társaság neve Prem Textiles (International) Pvt. Ltd-re módosult. Az információ ellenőrzését követően a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a névváltozás semmilyen módon nem befolyásolja e felülvizsgálat megállapításait, a Bizottság eleget tett a kérésnek és e rendeletben a társaság megnevezése Prem Textiles (International) Pvt. Ltd.
- (154) Tekintettel arra, hogy India esetében az együttműködés mértéke összességében magas (95 %) volt, a fennmaradó támogatási hányadot az összes többi társaság esetében a Bizottság a legmagasabb, azaz 9,7 %-os egyedi hányaddal jellemzett társaság szintjével azonos szinten állapította meg.
- (155) Következésképpen az alábbi vámokat kell alkalmazni:

Vállalat/Csoport	Vámtétel (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., Mumbai N W Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai	8,2 %
Intex Exports, Mumbai Pattex Exports, Mumbai Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Mumbai	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2 %
A mintában nem szereplő együttműködő vállalatok	7,7 %
Összes többi vállalat	9,7 %

- (156) Az egyes vállalatokra vonatkozóan e rendeletben meghatározott kiegyenlítő vámok mértékét a jelenlegi vizsgálat megállapításai alapján állapították meg. Ezért ezek a vámtételek a vizsgálat során az egyes társaságokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Az I. melléklet vállalataira alkalmazandó vámmal és az „összes többi vállalatra” alkalmazandó országos vámmal ellentétben ezek a vámtételek ezért kizárólag az Indiából származó, és az említett vállalatok, tehát a meghatározott jogi személyek által előállított termékek behozatalára alkalmazandók. Bármely más, e rendelet rendelkező részében kifejezetten név és cím szerint nem említett társaság által – beleértve a kifejezetten az említettekhez kapcsolódó jogi személyeket is – előállított importált termékek nem részesülhetnek e vámtételek előnyeiből és rájuk az „összes többi vállalatra” alkalmazandó vámtételt kell alkalmazni.
- (157) Minden olyan igénybejelentést, amely ezeknek az egyedi társasági kiegyenlítő vámok alkalmazását kéri (pl. a jogi személy nevének változását követően, vagy új termelési illetve értékesítési egységek létesítése után) haladéktalanul a Bizottságnak kell címezni, az összes kapcsolódó információval, különösen a társaság általi gyártáshoz és export értékesítéséhez kapcsolódó tevékenységeivel együtt, pl. ezzel a névváltozással, vagy ezzel a termelő és értékesítő egységeket érintő változással kapcsolatos módosítással. A Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően adott esetben az egyedi vámtételek előnyeiben részesülő vállalatok jegyzékének frissítésével megfelelően módosítja a rendeletet,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 74/2004/EK rendelet 1. cikkének helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. cikk

(1) Az Indiából származó tiszta, vagy mesterséges szálakkal, illetve lenszállal (amennyiben nem a lenszál a meghatározó rost) kevert pamutszálás, fehérített, festett vagy nyomott, jelenleg az ex 6302 21 00 (6302 21 00 81 és 6302 21 00 89 TARIC-kódok), ex 6302 22 90 (6302 22 90 19 TARIC-kód), ex 6302 31 00 (6302 31 00 90 TARIC-kód) és az ex 6302 32 90 (6302 32 90 19 TARIC-kód) KN-kód alá sorolható ágynemű importjára végleges kiegyenlítő vámot vetnek ki.

(2) A következő társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, vám kivetését megelőző árára alkalmazandó vámtétel a következő:

Vállalat	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd., Mumbai	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Mumbai	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd., Mumbai	8,2	A492
Intex Exports, Mumbai	7,6	A904
Pattex Exports, Mumbai	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6	A906

Vállalat	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Mumbai	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, Új-Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2	A497

(3) A mellékletben felsorolt társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, vám kivetését megelőző árára alkalmazandó vámtétel 7,7 % (Kiegészítő TARIC-kód: A498).

(4) A (2) és (3) bekezdésben meg nem határozott társaságok által gyártott termékek nettó, közösségi határparitáson számított, vám kivetését megelőző árára alkalmazandó vámtétel 9,7 % (kiegészítő TARIC-kód: A999).

(5) Eltérő előírás hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.”

2. cikk

A 74/2004/EK rendelet melléklete helyébe e rendelet melléklete lép.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2008. december 18-án.

a Tanács részéről
az elnök
M. BARNIER

MELLÉKLET

„MELLÉKLET

Kiegészítő TARIC-kód A498

Ajit Impex	Mumbai
Alok Industries Limited	Mumbai
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	Újdelhi
At Home India Pvt. Ltd	Újdelhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	Újdelhi
Beepee Enterprise	Mumbai
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	Újdelhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Dimple Impex (India) Pvt. Ltd	Újdelhi
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	Újdelhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Mumbai
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	Újdelhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai

Himalaya Overseas	Újdelhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	Újdelhi
Indian Arts and Crafts Syndicate	Újdelhi
Indian Craft Creations	Újdelhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	Újdelhi
Kabra Brothers	Mumbai
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	Újdelhi
Lalit & Company	Mumbai
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	Újdelhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	Újdelhi
M/s. Opera Clothing	Mumbai
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	Újdelhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Mumbai
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	Újdelhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt. Ltd	Újdelhi
Radiant Exports	Újdelhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Mumbai

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	Újdelhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt. Ltd	Mumbai
Shivani Exports	Mumbai
Shivani Impex	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Mumbai
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt. Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai
Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai